

ний; він мати всім нам." (Галат 4: 23-26) Сі-дві жінки не лише представляли типічні й правдиві організації, але також представляли дві угоди, отже мають двояке значіння:

хто є дітьми Сиону

Егова через свого пророка Ісаїю зробив виразну обітницю, а іменно: "Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми." (Ісаї 54: 13) Тому що се було написано перед часом, отже було вимірене для спеціальної помочи й потіхи членів церкви на землі при самім кінці світа. (Рим. 15: 4) Поки ми не зрозуміємо, що значить Сион й хто його діти, ся виразна обітниця в пророцтві Ісаїї немає значіння. Зластиве вирозуміння його приносить мир і радість. У Псалмь є написано: "Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю." (Пс. 132: 13) "Гора Сион на котрій ти осівся." (Пс. 74: 2) Люцифер був сторожом над певною частию Божої організації й тому мав вступ до неба. Він був сторожом над чоловіком в Едені. Люцифер стався противником Божим і задля його бунту, його імя було змінене на "Сатану", що значить "противник". В Едені Сатана зробив визов імені й слові Бога Егови й заявив, що чоловік не умре й що Бог не зможе поставити чоловіка на землі котрий би у пробі міг затримати свою невинність взглядом Егови. Егова прийняв визов, і тоді неначе сказав: "Я стою по стороні моєї жінки, що є моя організація. Я тут виразно даю мое слово, що моя жінка або організація у моїм власнім часі принесе плід, тому що я зроблю її плодovитою; і вона породить насіння, і те насіння знищить Сатану й всю його силу; також те "насіння" або потомство моєї жінки, буде володіти цілим світом, і то правління буде справедливе, котре принесе благословенства для всіх народів землі." Так певно, як Егова дав своє слово, так певно, що воно точно сповниться в його назначенім часі. Розуміється, Сатана не вірував в слово Боже, тому що він був бунтівником; і тому він далі зневажав імя Егови. Та місто щоби зараз породити те насіння, то Бог чекає аж на свій назначений час. Тепер те "насіння" народилось, і знищення Сатани й його насіння мусить наступити.

Його тим, коли слово обітниці було дане, мистоті століття, й Егова вислав свого Сина Ісуса Христа, щоби виконав його замір. Сатана ж при що про сей замір, і тому він й його гами не сказали: "Се наслідник [або насіння] твоя, Ісусе"; ходімо й вбємо його, щоб наше було зрозумілим. (Луки 20: 14) Ісуса вбили, й Сатана хвалився, що він і його організація перемогли, бо

те обіцяне насіння наче не здійснилось. Отже виглядало, що Божя організація була неплідна. Коли Ісус вознісся на небо, Він був одягнений у всяку силу й владу з виш, і безсумніву, що Він тоді був готовий зараз знищити Сатану й його організацію. Однак тоді ще не прийшов Богом назначений час; і тому Егова сказав до нього: "Сядь праворуч у мене й чекай аж прийде властивий час зробити ворога підніжєм моїм." (Пс. 110: 1) Потім століття далі минали й Диявол зневажав Егову й його неплідну жінку Сион. Однак колись мусів прийти час коли вона мала стати плідна, тому що Бог так обіцяв.

НАРОДЖЕННЯ

В 1914 р. період доживання прийшов до кінця, й Егова посадив свого Сина Ісуса Христа на престолі влади й післяв його царювати й побіджати ворогів своїх. (Пс. 2: 6; 110: 2) Се було народження або початок царства, або інакше зване "народження нації". Тоді то Божя жінка Сион, його організація, народила "хлопця", т. є нарід, царство, котре буде володіти над усіма народами світа; і те диття (Сиона) було взяте до Бога й до престолі його, що значить, що Бог дав силу й владу тому царству, тому що те царство було його диття або потомство. Через многі століття Божя жінка була неплідна щодо обітниці царства, але тепер в 1914 р., її дні неплоду скінчилися з народженням або початком царства. Спевністю, що Ісус народився й був вининений до найвищої позиції в вселенній, однак правдиве значіння не було зрозумілим ані оціненим. Посадження Ісуса Христа на його престолі, що значить народження нації, був початок радості, про що Егова писав через свого пророка: "Возвеселися, неплідна, ти, що не роджала; викликуй радісним голосом, ти, що породільних мук не знала; більше бо дітей в опущеної, над у тої, що має мужа—говорить, Господь." (Ісаї 54: 1) Завважте слова в сім тексті: "Ти що родільних мук не знала." Іншими словами сказати те хлопця народилось без породільних мук. Сион, або Божя жінка, породила сина хлопця без болю, й тоді настав час великої радості. Те царство було народжене без боротьби, однак боротьба мусіла скоро потім настати. Згідно із сим пророк далі писав: "Ще й не мучилась, а вродила; нім ще прийшли боли, а вже привела сина. Хто коли чував таке? Хто коли видав таке диво? Чи виринув коли який край в одну днину? Чи народився де нарід від разу, як от Сион, що ледви почав боліти, а вже й породив синів своїх?" (Іс. 66: 7, 8) Найперше народилось царство, а опісля зачалися родити діти. Для її дітей треба було приготувати дорогу, отже Егова через свого

пророка сказав: "Розшири місце намету твого, розпростри ширше накривала пробутків твоїх; годі тіснитись,—попусти довше верівки твої, вганяй глибоко в землю приколки наметові; бо ти розпросторишся направо й наліво, а потім твої загорнуть народи, й населять попустошені города. Не бійся, не дознаєш стиду; не лякайся, не зазнаєш наруги; забудеш сором молодощів своїх, і не згадаєш більше зневаги свого вдовування."—Ісаї 54: 2-4.

"Вже більше ніколи жінка Єгови, Сион, не буде сумувати, тому що її диття-хлоп'ятко народилось, і інші її діти, як се пророк заявив; і факти показують, що се сповнилось. Як здається, то від Едену аж до 1914 р., Бог полишив свою жінку, й сей період, в котрім вона була веначе опущена, Бог називає "невеличкий час". "На час невеличкий покинув я був тебе; тепер же з великою любов'ю приймаю тебе. В запалі гніву я на короткий час сховав твое лице від тебе, тепер же вічною любов'ю помилую тебе,—говорить твій Господь. (Ісаї 54: 7, 8) Дальше Бог ужив як ілюстрацію своєї обітниці до Ноя, що води ніколи вже не затоплять землі, й додає, що се буде доказом, що Його жінка Сион, Його організація, ніколи не буде опущена. "Се бо мені—як Нойові води: як я поклявся, що Нойові води не прийдуть вже більш на землю, оттак поклявся я, не гніватись на тебе й тебе не карати. Гори бо з місця двигнуться й гроби похитнуться—милість же моя не одвернеться од тебе, й заповіт миру мого не схитнеться, говорять милосердний до тебе Господь."—Ісаї 54: 9, 10.

"Перед 1914 р. Єгова не перешкаджав своєю силою правлінню Сатани. Сатана все зневажав лице Бога, й Єгова стримував свою руку й поволив Сатані йти до крайнощів. Спевністю, що Сатана мав вступ до неба в часі коли він був назначений на сторожа над певною частию Божої організації, і сей привилей входити й виходити не був відібраний від нього. Колиж період очікування скінчився, тоді Сатана мусів забратися, й тоді він був скинутий з неба й ніколи вже не може повернути назад до неба. Се так ясно писання показує, що не може бути найменшого сумніву: "І постала війна на небі. Михаїл і ангели його воювали проти змія, і змія воював і ангели його, й нездоліли; ані місця вже не знайдено по них на небі. І скинутий змія великий, вуж вікодавній, званий дияволом і сатаною, що зводить цілу вселенну, скинутий на землю, й ангели його з ним скинуті."—Одкр. 12: 7-9.

"В гармонії з сим пророцтвом Ісаї, приказ був даний всім, щоби вони радувались, тому що Божя жінка породила сина хлоп'ятко, цар-

ство або нарід, і Сатана навсе був вигнаний з неба й ніколи не зможе повернути назад, і його діяльність мусіла бути обмежена до землі аж до Його цілковитого знищення.—Одкр. 12: 12.

ДІТИ

"В часі коли ці події ставались, вірні послідователі Ісуса Христа на землі не знали нічого про се, й не могли знати аж в небі отворився храм і вони були приведені в той храм. Се було в 1918 р., або три й пів роки по народженню Нації, що Христос прийшов до храму Єгови, щоби чинити суд. Той час зазначив воскресення вірних, котрі помиралі в Христі, тому що каже апостол, "ми всі мусимо стати перед судом Христовим," і в тім часі Христос прийшов до храму чинити суд; і вірним був даний вінець життя. (2 Кор. 5: 10; 2 Тим. 4: 8) Від того часу ймя Єгови зачалось виславляти з розумінням, а одна причина цього була, що Його жена Сион стала плододатна, й храм в небі був отворений. "Хваліте, слуги, Господа, хваліте ймя Господнє! Благословенне ймя Господа від нині по віки вічні. Від сходу сонця до його заходу да хвалять ймя Господа! Що дає неплідній жити в домі, як щаслива синів мати."—Пс. 113: 1-3, 9.

"Прихід Господа до Його храму зазначив час відбудовання Сиону: "Коли Господь відбудує [Сион] явиться в славі своїй." (Пс. 102: 16) Народження дитяти або царства прийшло без болів; але зараз по народженню царства Сион зачав боліти, або зачались болі родіння, "бо скоро Сион зачав боліти, так зараз породив своїх дітей." Іншими словами сказати, скоро війна скінчилась, тоді вірні воскресли й Бог зачав родити своїх дітей з Його женою, Сионом; Його організація боліла значить, що вона воювала проти ворога, й се наступило по народженню її дітей. Прихід Господа до Його храму в 1918 р. зазначив початок народження дітей Сиона, а тих, що Ісус знайшов вірними в своїм приході до храму, він взяв до свого храму, і вони увійшли в Його радість. Тепер вони становлять дітей Сиона, й для них була дана обітниця, що "всі твої діти будуть навчені Богом."

ХТО НАУЧАВ

"Сион—се ймя Божої жінки; й коли її діти народились, вони взяли ймя їх матери, тому що вони є сини Божі, й ставшися частию тої організації, вони носять ймя їх. Отже вони стали частию Сиона. Слова в тексті "навчатиме сам Господь" мусять відноситись лише до дітей Сиона, а не до всіх, що є народжені зі святого духа. Коли прийшов час будувати Сион, або родити дітей його, тоді ті, що не-

народились із Сиону неможуть статись членами або дітьми тої організації, й если се так, тоді вони є навчені Богом Єговою, після дорогої обітницї сього тексту.

¹⁵Одного разу Ісус навів сей текст для Жидів. Він сказав їм, що Він був висланий Богом з неба; але вони не хотіли вірувати в Його слова й нарікали на Нього, і тоді Ісус сказав до них: "Ніхто не може прийти до мене, коли Отець, пославший мене, не притягне його, й я воскресну його *останнього дня*. . . . І будуть всі навчені від Бога." (Йоана 6:44, 45) Ісус, навівши ці слова пророцтва, назначив виразно час сповнення сього пророцтва в "*останній день*" котрий то час зазначив кінець неплідности Божої жінки й також народження нації й її дітей. Спевністю, що обітниця того пророцтва не могла відноситись до всього Ізраїля коли Ісус говорив ці слова, тому що дуже мале число вірували в Ісуса. Його слова показують, що найперше треба статись дитиною Сиона, й що се возьме місце в *останніх днях*, коли Бог відбудує Сион і появиться в своїй славі. В часі коли Ісус говорив ці слова, Він був помазаний на Царя й був дитиною Божої організації. Бог помазав Його бути головою тої організації, й Ісус був навчений Богом; отже Він сказав, що Він не прийшов голосити свою науку, а науку пославшого Його Отця. Всіх, що приходили до Нього, він навчав правди або доктрини, що були дані Йому Його Отцем, Єговою. Потім, коли Ісус вознісся на небо, й перед приходом до храму, Його послідувачі були навчені через св. духа після обітницї, яку Він дав їм перед Його розп'яттям. (Йоана 14:26) Із приходом Господа до храму Єгови, й з відбудованням Сиону, й з привиденням признаних до Сиону, й зробивши їх частию своєї організації, вони стались дітьми Сиона й до них належить ся обітниця. Ціла п'ядесят четверта голова Ісаїї показує, що вона сповнилась коли Цар був посаджений на престолі; що Сион був відбудований по приході Його до храму; й що коли Сион породив дітей й установив свій дім, тоді Його діти були навчені через небесного Отця.

¹⁶Деякі одиниці називають себе, що вони є у правді, однак противлять ся роботі свідцтва проти сатанської організації й про ймя Єгови й про Його царство. Ті противники не хотять прийняти того, що тут говориться про Сион. Факти показують, що вони зачали противитись від часу коли Господь прийшов до сього храму. Отже з сього виходить, що ті, котрих Господь знайшов невірними в Його приході до храму, відмовились прийняти правду відносно відчинення храму в небі. Вони не хотіли бачити ані зрозуміти правди про Сион. Се, що

вони противляться, є безперечним доказом, що вони не є з Сиона ані з храму. Хто оціняє Сион яко Божу організацію, той вельми бажає бути частию її; а хто противиться, той не може бачити Сиона й не може бути частию його, і *тому вони не є навчені Богом*.

¹⁷Між нами є ще такі, що мають трудність зрозуміти многі правди, які Бог дав своїм людям від 1922, і маючи бажання помічати їм, для тої причини подаємо тут ці речі. Господь оказавсь довготерпеливим і милосерним до всіх тих, що роблять старання пізнати й чинити Його волю. Отже як здається, то ті, що спотикаються, ще можуть отримати правдиве видіння Божої організації, если вони будуть щиро шукати правди й будуть послухні світаку яке приходить до них. Але ті, що противляться роботі Господній на землі, й котрі відмовляються брати покарм о який Він постарався для своїх людей, ті не зрозуміють, так як і Господь сказав через свого пророка: "Безумний чоловік не збагне того, а дурень не зрозуміє." (Пс. 92:6) Вони можуть казати, що вони є навчені Богом, і можуть казати, що вони мають мир, але если вони мають який мир, то той мир є фальшивий, тому що вони не є заняті в боротьбі з сатанською організацією, і відмовляють стати відважно по стороні Божої організації, що є Сион. Диявол, знаючи, що він має їх в своїх руках або лапці, лишив їх у спокою від переслідування своїми агентами.

ЯК НАВЧЕНІ

¹⁸Що від 1922 року у *Вартовій Башті* появилсь відмінні думки від попереднійших, то се є досить ясно; але ті, що противляться роботі Товариства, приписують цілковиту злу причину для такої зміни. (Такі ріжниці або зміни не були зроблені в головних або основних правдах, але ся зміна відносилась лише до яснійшого видіння, яке Бог дав своїм людям. Ті, що противляться *Вартовій Башті*, й котрі дальше кажуть, що вони служать Богу, твердять, що в 1875 році Господь зачав навчати своїх людей через уста брата Роселя, й що зі смертю брата Роселя поступ у відкриттю правди прийшов до кінця; що *Вартова Башта* тепер поміщує речі, які не були поміщені братом Росельом, і для того помиляється; і дальше вони кажуть, що (Товариство) робить змагання, щоби споневірити брата Роселя; й що така зміна прийшла тому, що інші люди чим брат Росель контролюють виданням *Вартової Башти*. Щоби краще пояснити позицію противників, тут наводимо слова, котрі знаходились на оголошенню про їх конвенцію, яку вони мали в Лондоні в місяці квітню, 1931 р. Між іншими було сказано таке: "Ми запро-

сили на сю конвенцію братів, котрі є знані, що вони є добре угрунтовані в головних нарисах правди після пояснення брата Роселя."

"Такі противники *Вартової Башти* показують, що вони знаходяться в замішанню й вельми милься. Брат Росель не казав, що правда належала до нього. Ісус Христос навчав, що правда є Слово Боже й що правда не належить до жадного чоловіка. *Вартова Башта* не старається ані не бажає кинути недовірство до брата Роселя. Такий чин не приніс би жадного добра. *Вартова Башта* признає, що правда належить до Бога Єгови, а не до жадного иншого сотворіння. *Вартова Башта* не є знарядом жадного чоловіка або групи людей, ані вона не видається після мудрости людської. У ній не подається жадної мудрости ані опії ніякого чоловіка. Бог самий кормить свій нарід, і спевністю, що Бог уживає до сього тих, що люблять Його й служать йому після Його волі. Ті, що противляться *Вартової Башті* не можуть зрозуміти правди, яку Бог дав для своєї організації, і се є великим доказом, що такі противники не належать до Божої організації. Ніхто не може навести й одного випадку, щоби *Вартова Башта* у минулих кількох роках старалась величати або славити ім'я якогось чоловіка; але всякого часу вона пильно старається віддати чест ім'ні Єгови.

"Дехто може сказати, що всі Християни є навчені Богом, і се є правда так далеко, як діти Божі вірують і наслідують правду; але сей текст, котрий ми розбираємо, т. є Ісаї 54:13, ясно й виразно відноситься до спеціальної кляси. Перед приходом Господа до храму святий дух діяв яко учитель Божої правди. Ся обітниця не відносилась до одиниці, але взагалі до всіх дітей Сиона. Если хтось не родився з Сиона, тоді той текст не може відноситися до нього. Сион є Божою організацією, отже виходить, що хто не належить до Його організації, той не може наслідити обітницю, яка є дана Його організації. Хто заперечує, що Бог має організацію на землі, той певно не може належати до неї, ані бути дитиною її, ані бути навчений Єговою.

"Сион, город або організація, не була збудована аж Господь прийшов до храму Єгови в 1918 р. Перед тим часом, ті що є в Христі й є Його послідователями, були в дорозі до Сиона, але не були дітьми Сиона й не могли бути, аж прийшов Божий час відбудувати Сион. Колиж Ісус Христос прийшов до храму Єгови чинити суд, тоді Він рішив хто був дитиною Сиону; й тих, що Він найшов вірними й прийв їх до храму, сих Він зробив частию Божої організації, й вони становлять вірного

слугу клясу, й їм була дана обітниця, що вони будуть навчені Єговою.

"Від 1875 до 1918 року, був період у котрім були привернені головні правди для церкви. Ся робота була представлена через пророка Члію. Ті головні правди не були нові правди, а лише були затемнені через фальшиві доктрини. Сі правди не належали до жадного чоловіка; а сей факт, що Бог ужив чоловіка, щоби звернути увагу на них, не є доказом, що сі правди належали до людей. Хто був навчений в той час, той був навчений духом Господнім. Декотрі головні правди були висвітлені й голошені відносно високого поклику Бога, й привернення послужних підчас царювання Христа, до людської совершенности. Нема найменшого сумніву, що Господь дав бр. Роселя світо відносно сих правд і навчав його своїм духом, але чому за се віддавати сотворінню честь, коли вона належить до Господа? Такий напрям не є доказом правдивої любови до бр. Роселя если хтось шанує його замість Господа, тому що є написано: "Що в людей високе, те огида перед Богом". (Луки 16:15) Очевидно, Ісусова думка тут була, що если люди шанують сотворіння й віддають честь їм, яка належиться Єгови, то їх діла є гідотою в очах Божих. Любов до брата значить несамолюбне бажання чинити добро йому, отже виславляти його ім'я не значить, що сим робимо йому якесь добро. Вивиснення походить від Господа, а не від чоловіка. (Іс. 75:6,7) Господь знає, що хто бажає величати ім'я чоловіка, той не є чесний ані щирий й не посідає правдивої любови до брата. Хто дійсно любить бр. Роселя, той радується, що він є в тій самій клясі з ним в службі Божій, й не хоче бути необачним і віддавати честь сотворінню замість Сотворителю. Если б брат Росель був нині на землі, він певно не показав би жадної симпатії до тих, що з глупоти кажуть: "Ми стоїмо при головних нарисах правди, як се її пояснив бр. Росель." Він любив Господа й віддавав честь тому, кому належалась вона. Робота церкви від 1875 до 1918 р. була робота приготування дороги перед Господом, і коли ся робота була виконана, тоді Писанець завіту негайно прийшов у свій храм. (Мал. 3:1-3) Потім прийшла зміна роботи й науки для людей Божих, але жадний чоловік їде і відвічальний за се ані не отримує пошани за се.

"Хто на світі розумів перед 1918 роком, що Сион є Божою організацією, котра народить царство й своїх дітей? Сей факт, що ніхто сього не розумів перед приходом Господа до Його храму, є доказом, що тоді ще не прийшов Божий час зрозуміти сього. Хто перед тим розумів про сатанську організацію, війну

на небі й викинення Сатани з неба? Очевидно, що ніхто не міг розуміти сих річей, аж поки не отворився Божий храм. (Одкр. 11:19) Лише ті, що в ласки Божої були взяті в храм, тепер розуміють се. Сі не розуміють сього задля знання або мудрости, що приходить до них від чоловіка, але через голову храму, Ісуса Христа. Чому ж нині ті, що вірують, що вони є слугами Божими, сумніваються і не хотять рішити питання відносно того, хто дає їм науку правди? Бог Єгова є тим великим Учителем своїх дітей. Спевністю, що сі пояснення правди виконуються через несовіршених людей, й для тої причини вони не є абсолютно совершенні; але всеж вони є в такій формі, що указують, що Бог навчає своїх дітей.

Ті, що належать до храму кляси, мають духа Божого в тій мірі, в якій мав Елисей, й вони роблять ті річі, які представляв Елисей. Єгова тепер дав своїм людям спеціальне відкриття свого Слова, тому що прийшов час горя й Його люди потребують ще більше помочи. Єгова відкриває себе своїм людям і дає тим, що дійсно люблять Його, повне заповнення, що вони є на правій дорозі. В "той день" або в тім періоді часу коли отчинився храм, Єгова спеціально відкриває себе своїм дітям. Найперше Його люди зрозуміли значіння імені Єгови, й що Він промовляє до них. Він дав вирозуміння свого імя й навчає своїх дітей, від своєї жени Сиона. До них Він каже: "Отже люд мій визнає імя моє, узгає того дня, що я той самий, що сказав: Ось я!" (Іс. 52:6, 7) Днесь сионські діти не потребують особливих доказів, що духовна пожива й розуміння пророцтв, яке вони мають, приходить від Бога. Вони знають, що жадний чоловік ані громада людей не може постаратись о таку поживу. Ніхто з людей не може сказати, що сі правди походять від чоловіка. Бог розложив свій стіл богатих пстрав для свого народу, й діти тієї жінки кормляться із нього. До своїх дітей з Сиона Він каже: "Давно обіцяне вже спевнилось, а що буде, я возвищу; нім воно станесь, я звіщу вам." (Ісаї 42:9) Контексти виразно показують, що Бог тут говорить до своїх помазанників.

Ісус предсказав, що прийде час коли в Сионі буде єдність, і що вірні будуть знати про се. Сі слова указують, що се буде по Його приході до храму Єгови. Він сказав: "Того дня знати мете, що я в Отці моїм, і ви в мені, а я в вас." (Іоана 14:20) Щоби мати се повне заповнення одиниця мусить бути членом Сиону; отже тут існує довірочна сполучність меже Богом аніми з Його організаці, й сі є научені від Бога в тім дню. Ми є тепер в тім дню до котрого сі слова Ісуса відносяться. "Коли хто

любить мене, слово моє хоронити ме, і Отець мій любити ме його, і до него прийдемо, і оселю в него зробимо." (Іоана 14:23) Ось так ся близка й довірочна звязь є показана між Єговою й Ісусом Христом і всіма тими, що знаходяться в храмі. Господь Єгова є в Сионі яко в своїм місці перебування. (Пс. 74:2; 132:13) Там перебувають лише діти Сиона, члени храму; і сих, що оціняють річі Божі, Він учить із свого Слова.

Церква не могла доспіти аж поки Господь Ісус Христос не прийшов до свого храму й відбудував Сион. Пожива якою посвячені кормились перед тим часом складалась з початкових принципів або з головних правд. Ті, що відмовились поступати вперед, апостол уподобав до дітей, що кормлять ся молоком. Від коли Господь прийшов до свого храму Бог дав своїм людям тверде м'ясиво. Ті, що відмовились прийняти сі правди дані Господом, від того часу, стали несвідомі, й що найменше можна сказати про них. "Усякий бо, що вживає молоко, є несвідомий у слові правди, бо він малоліток. Звершеним же тверда пища, маючи чувста справлені довгою наукою до розсуджування добра й зла." (Жид. 5:13, 14) Ся тверда пища не прийшла завдяки мудрости чоловіка, але прийшла для Божого народу, тому вони є дітьми Божими від Його жени Сиона; й всі вони є навчені Богом.

Підчас періоду церкви який був представлений через Ілію, Бог дав своїм людям декотрі глибокі річі свого слова, які знаходяться в *Наметі Тіней*. Однак се були основні правди; але навіть і сі правди, як н. пр. жертва за гріх, й угоди які там пояснюються, стали яснійші від коли відбудовано Сион. Та не всі посвячені зрозуміли науку в *Наметі Тіней*. Знання й вирозуміння річей не є найважнішою річю, що подобається Богу й приносить Його признання. Льояльність, вірність і несамолюбне служення Богу, що приносить признання Його. Той, що посідав такі кваліфікації й знаходився в такім стані коли Ісус прийшов до свого храму, був признаний за члена організації Божої й від того часу Єгова навчав клясу храму єдності. Хто відмовився прийняти інші річі чим ті, що бр. Росель пояснював і розумів, той показує брак віри в Бога, й вдійсности сказав, що Бог не може навчати своїх дітей в інший спосіб, хиба лише через одного чоловіка. Отже такі одиниці показують, що вони не можуть зрозуміти того, що Господь дає своїм людям. Інші знов, не можучи зрозуміти, сказали: "Я відложив сю справу на бік на будучий час." Се є дуже немудрий крок. Если хтось дійсно любить Бога, той буде пильно старатися зрозуміти Його Слово, й коли Бог дасть якусь

правду, тоді Він повинен уважно й з молитвою роздумувати над такою правдою, стараючись зрозуміти її; й если він є дитиною Божою, то він зрозуміє її. Отже нехай ті, що мають труднощі зрозуміти, йдуть назад і перечитують ті правди, що Господь відкрив своїй церкві, а головню від 1922 р. Знаючи, що вони не походять від чоловіка, але від Господа, тоді пильно й побожно старайтесь зрозуміти їх; і коли хто зрозуміє їх, той буде мати доказ, що він є навчений Господом Єговою, й після Його обітниць, буде мати великий супокій. Ті, що нині знаходяться в храмі, знають, що вони є навчені Богом, і вони цілковито спочивають в Бозі й в Христі. Вони знають, що вони є на правдивій дорозі й не потребують бути навчені жадним чоловіком.

СТУПАЮТЬ ДО ПОБІДИ

²⁸ Єгова так зробив, що колись Його неплідна жінка стала плідною. Сион є відбудований, й Бог дав власть Ісусу Христу й зробив Його Головою над царським домом або столицею. Ніколи вже більше Божа організація не буде покинена й упокорена. Сатана буде робити всякі розпучливі старання знищити її й спрямує весь свій напрям проти неї, й чинячи се, він буде уживати "чоловіка гріха" яко свій знаряд. Кляса Юди або "чоловік гріха" буде старатись переконати правлячі власти, що свідки Єгови є бунтівниками, й сим чином будуть старатись стягнути на них знищення. Тепер вони стараються зеднатись для тої самої цілі, та як Господь предсказав, що вони будуть еднатись: "Будуть уставати на тебе,—та се не від мене,—і хто б ні узброївся проти тебе—погибне."—Ісаї 54:15.

²⁹ Уживаючи такого самого способу як і Сатана, сі противники правди віддають честь людям, щоб сим чином набути побожний й добрий вигляд; однак вони не віддають честь Єгови, ані вони не ошукають Єгову. Як і Сатана, вони бажать чести й похвали від людей, і діла їх, як і Сатани, є неправі і беззаконні. Вони стараються ужити поверховної побожності й иншого способу ошуства, й називають себе учителями правди, тому що колись Божий чоловік навчав сі правди, які були відкриті йому. Вони ошукають слабших, і тих, що не прийняли любови правди, й вони увірили в брехню, котра є проти царства й проти Єгови. Всі сі, каже Єгова, "погибнуть ради тебе". Сих противників Господь вигубить у своїм часі. (2 Сол. 2:2-9) Єгова заявив, що Він се зробить тому, що Він відбудував свою організацію Сион і що Сион буде побідником над усіма своїми ворогами. Єгова любить Сиона й Він обявить се; й для того Він каже

до нього: "О, ти, злиденна, метана бурею, безодрадн! Я укріплю тебе на камені-рубині, зроблю підвалини твої з сапфірів; і зроблю вікна в тебе з рубинів, а двері жемчужні, а всю ограду твою—з дорогого каміння." (Ісаї 54:11,12) Діти Сиону, котрі колективно становлять клясу храму, клясу "вірного слугу", Єгова провадить і буде провадити й "кормити ме сам Господь і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми."—Ісаї 54:13.

³⁰ П'ядесять четверта голова пророка Ісаї не відноситься до жадної одиниці. Вона відноситься до Божої організації, Його жінки, званої Сион, і до її дітей взагалі. Проти Сиона Сатана робить розпучливий напад. Діти Сиона, в послушенстві до Божих заповідей, дають свідоцтво Ісуса Христа яке було припоручене їм, і для тої причини Сатана старається знищити їх. "І розлютився змії на жінку, й пійшов провадити війну з іншими насіння її, що хоронять заповіді Божі, й мають свідчення Ісуса Христа." (Одк. 12:17) Однак ті, що є насінням Божої жінки не потребують боятись. Єгова дасть дітям своїм цілковиту побіду. "Справедливість твоя скріпить тебе, далека будеш від гнєту, ніщо тобі його боятись, страх не наблизиться до тебе." (Ісаї 54:14) Сі слова Єгова дав дітям своєї жінки—Сиону яко запевнення й потіху.

³¹ Ворог є великим губителем і всі його слуги є губителями, тому що вони всі свої сили звернули проти дітей Сиону. Та сього великого губителя й всіх Його агентів, а головню "чоловіка гріха", "сина погибелі", Бог знищить так, як пророк предсказав: "Я сотворив коваля, він роздуває угля в огні, й вковує, що йому треба до діла;—так і я сотвору губителя до витрачєння."—Ісаї 54:16.

³² Дальше Господь Бог дає слова повного запевнення своїй організації. Діти Його жєни Сиона—се діти Єгови, й сих Він привів в тайний пробутток Всевишнього. Від тепер повіки вони мусять побіджати й вони побідять, тому що рука Єгови є над ними й Його великий чиновник провадить їх в боротьбі. Кождий член Сиона потребує боятись лише одного, а се щоб не впасти й показати свою цілковиту посвяту до Бога Єгови. Сион має повне запевнення, що його діти будуть охоронені. Так довго, як хтось є дитиною Божою, й є приналежний до організації Божої, він не потребує боятись ворога. Сатана сформував всякий можливий знаряд проти дітей Сиона, але Його знаряд не встоїть проти Божого народу. До Сиона, отже до всіх дітей його, Єгова тепер каже: "Ніякий знаряд, зроблений проти тебе, не буде придатний; та й всякий язак, що буде правуватись з тобою на суд."

обвинуватиш. Се є доля слуг Господніх, се оправдання їх від мене,—говорить Господь.—Ісаї 54:17.

33 Се—голос Єгови, що тепер говорить з таким запевненням до своїх людей, що вони будуть знати Його ім'я й що Він буде їх захистом і дасть перемогу своїй організації. В сей день Єгови Він перепроводжує події й показує, що вони є сповненням Його пророчого Слова. Він дає їм видіння своїх чудових річей, котрі вскорі перейдуть і се дасть їм поміч, потіху й заохочення. "Сини Сиона да здрадуються Царем своїм! Бо Господь любить своє народом; він укрешає смирих [тих, що Він навчає] спасенням." (Пс. 149:2,4) "Да царствує по віки Господь, Бог твій, Сионе, з роду в рід. Славте Господа!"—Пс. 146:10.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

1. Які головні точки теперішньої правди треба знати, щоб зрозуміти й оцінити багато великих правд, котрі Єгова дав своїм людям в сім часі?
2. До кого були звернені слова в 1 Мойс. 3:13? Хто є "жінка" й її "насінина" згадані там? Що значить насінина "вука"?
3. Поясни слова "Сион" і "Брусалин".
4. Хто й що було представлено в Божій організації даній Авраамові й Сарі в сім, що вони будуть мати насінина? Те довге обличчя в сповненні обітниці представляло що?
5. Що представляло "вільна" й "невільна" в листі до Галат 4:22,23?
- 6,7. В якому случаю були використані слова в 1 Мойс. 3:13? Що там було сказано? Коли й як Єгова зачав виконувати свій замір, щоб виникли насінина обітниці?
8. До якого часу відноситься Псалма 110:1? Псалма 110:2, і 2:6? Коли й як сповнились слова Ісаї 66:7?
- 9-11. Присутній Ісаї 54:7 щодо часу й способу сповнення цього пророчтва. І також верш 8. Яку зваж має се пророчтво з 9 і 10 вершинами? В сім часі, який наприкінці називає порог? Яка велика подія сталася в небі зразом непорочного сина-хляпця? Покажи гармонію Одн. 12:12 з пророчтвом Ісаї.
- 12,13. Які події сталися в році 1918? Коли й як спов-

нилося пророчтво: "Нім ще прийшли бої, а вже привела сина"?

- 14,15. До кого відноситься слова "діти твої" в Ісаї 54:13? Як і коли вони будуть навчені Господом?
- 16,17. Розріжми між двома класами, що мали привилей прийти до якого вироблення великих правд, котрі Господь дав своїм людям від 1918 р. Що мусять зробити ті, що не розуміють тих правд, щоб вони могли зрозуміти й оцінити їх?
- 18,19. Полени, чи річи які навчилися у Вартіві Башті від 1922 р. є відмінні від тих, що були перед тим. Чому деякі вважають, що вони справді протилежні сій зміні, відчас коли вони зрозуміли й оцінили й отримали благословенства?
- 20,21. Як буде Господь навчати своїх людей?
22. Щодо жерела, способу й якості, порівняй ці правди які були дані в 1875 до 1918 р. із тим, що були дані після. Чому ж тоді належить честь за всі отримані правди? До якого закінчення й проку повинні се зрозуміти факти провадити?
- 23,24. Як можемо властиво пояснити цю зміну й навчання Божих людей по 1918 році, й що так багато важних правд стали зрозумілими від тоді?
25. В Іоана 14:20 читаємо: "Того дня знати мене." Хто буде знати? Як? Що буде доказом такого знання й оцінення?
26. Поясни до Жидів 5:13,14.
27. Поясни чому деякі мали неспроможність правди, яку Бог дав своїм людям в часі періоду Ісї, а однак не могли зрозуміти й оцінити навіть важніших правд, які Бог дав своїм людям в тім часі. Як деякі із них з їх власного досвіду можуть доказати правду виражену в Ісаї 54:13?
- 28,29. Опиши теперішні обставини про які згадується в Ісаї 54:15, і які наслідки вийдуть з того для кожної класи, про котрі говориться в тім тексті.
30. До кого відноситься слова в Ісаї 54:13,14? Як одкрити 12:17 відноситься до Ісаї 54:13,14?
31. Чому тут пророк відноситься до ворога як до губителя? Що означають слова: "Я сотворю губителя до витраччання?"
- 32,33. Хто є діти Божої жінки Сиона? Де вони мають привилей перебувати? О що посправає Єгова (а) щоб вони могли пізнати Його заміри? (б) Щоб вони доказали, що вони дійсно люблять Бога? (в) Для їх охорони від ворога?

ХВАЛА ЄГОВИ

«Великий Єгова і великий достойний хвали, і величчя Його незмінне».—Пс. 145:3. Рим.

ЄГОВА вивів до світла свій царський дім, котрий складається з людей, що посвятилися славити Його ім'я. Сі піднесли пісню хвали в честь Його ім'я й будуть співати її по віки. У своїм часі Єгова обявиться всім тим, котрим Він дасть вічне життя, й вони також прилучаться до сеї пісні хвали. Коли Його Слово й ім'я буде оправдане перед всіма тими, що люблять праведність і коли вони зрозуміють Його заміри, тоді всяке тіло буде хвалити Його святе ім'я. Ніхто інший не отримує вічного життя, бо Ісус виразно сказав:

"Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав еси, Ісуса Христа." (Іоана 17:3) Всякий, що отримує життя, пізнає, що Єгова є великий, й що величність Його—непонятна для сотворіння. Сей вже самий факт накликає всіх живучих сотворіння, щоб вони вічно й безперестанно хвалили Його.

У Біблії нема виразно зазначено часу, коли були написані пісні так знані нам Псалми. Однак фактом є, що вони були написані найперше для користі й заохочення й потіхи

Божого останка на землі в сих останніх днях і пізніше для користі й радості тих, що будуть жити й слухати Бога. Сто сорок пята Псалма визначніша між іншими тим, що вона цілковито посвячена на хвалу Єгови. Вона указує на свіжість і енергію й говорить про щось більше чим визволення із злости ворога. В ній міститься велика радість, котру можна найти лише в обставинах совершенної єдності й гармонії з волею й заміром Всевишнього. Така хвала, яка знаходиться у сій Псалмі, належить до найвищого рода між досвідченнями дитини Божої. Се значить, що вона містить у собі вираз розуміння Бога й Його замірів, вираз розуміння близької зв'язи з Ним і оцінення привилею в службі Його.

“Хто був композитором і проводарем сєї Псалми? Заголовок в тій Псалмі звучить: “Похвальна пісня Давидова.” Яко цар, Давид був “мужем по серцю [Бога]”. (1 Сам. 13:14) Отже тут Псалміста представляє головню вірних людей Божих, коли вони були зібрані в єдності до Ісуса Христа, возлюбного Царя, й були навчені ходити дорогою праведності. Се відноситься до часу коли вони стались членами царського дому. Вподобалося Єгови ужити царя Давида написати більшість із Псалмів. Вони є пророцтвами й є дані для людей Божих, щоб вони уживали їх як вираження своїх молитов і як пісні хвалення.

“Спевністю, що Єгова міг був ужити людей в яким будь стані життя написати ці Псалми, еслиби вони були посвячені Богу. Наприклад, Амос був пастухом, та Бог забрав його від стада овець і зробив його своїм слугою, щоб він ніс вість до Ізраїля, Його завітуючого народу. (Амоса 7:14,15) Але сей факт, що Господь ужив ізраїльського царя Давида писати ці Псалми, сильно попирає заключення, що ці Псалми були написані для спеціальної користі людей, котрих цар Давид представляв і був прообразом. Він був царем і мав царські почування й був в спеціальному спорідненню до Бога; отже те, що він писав, було написане для Божих людей, котрі мають спеціальну зв'язь із Ним. Такі Псалми, як сто сорок і пята, здається були дані як взірці висловлення або вираження через людей Божих у певних і особливих обставинах. Се то царська кляса вихваляє великого й предвічного Царя. Вона отворюється словами: “Вознесу, тебе, мій Боже й Царю.” Ці слова указують, що вони були написані для членів царського дому, котрий тими словами буде висловлюватись до Всемогучого Царя. Вподобалося Богу через блискавиці світла із свого храму відкрити властиве вираз розуміння “свому вибраному слугі” й показати, що на землі є

останок, котрий стався частию того “слуги”. З відси бачимо, що сто сорок пята Псалма була дана як пророцтво для користі Його вірного останка, щоб сей останок міг зрозуміти свою позицію в Божій організації яко Його свідки, й свідкувати про Його ім'я перед усіма народами землі.

“Звичайний поет може уявити й описати яким повинен бути цар, але він не може сього описати з виразом, яке походить з внутрішнього досвіду, як се може зробити той, що був самим царем. Наприклад сього мусимо заключити, що посвячений чоловік, котрий є навіть добре поінформований про значіння посвячення й про Божий замір установити своє царство й привернути послужних людей на землі, однак він ніколи не може увійти в глибокий вираз тої псалми, хіба що він перше увійде в досвідчення, які дадуть йому се глибше оцінення того царства й його споріднення з Єговою й оправдання Його ім'я. Він мусить оцінити факт, що найбільша наука зі всіх наук у Біблії, є наука про царство Боже, тому що через те царство ім'я й слово Єгови будуть оправдані перед усіма сотворіннями. Хотий Християнин може мати добру інформацію відносно правди, то однак він не може оцінити ці дорогі річчї лише з своїми братами, котрі мають подібну дорогу віру й подібні дорогі досвідчення з ласки Божої. Отже як бачимо, то лиш останок може мати ту радість, й йому є даний привилей розуміти й оцінити Господа, чого ніхто інший не може мати в сім часі.

“Цар Давид був ужитий дати вираз думці, але Ісус, котрого представляв Давид, увійшов у досвідчення й повне розуміння її. Окрім Ісуса, то лиш останок може мати ту радість виражену псалмістом, тому що вони яко Божі видимі представителі на землі промовляють за царя, й тепер прийшов Богом назначений час поступати “шляхом” під провідництвом Ісуса Христа, Божого помазаного Царя.

“Ті, посвячені, що вірують, що властивий напрям в теперішнім часі є жити в простоті віри й довго молитися й роздумувати, й що сим чином вони вироблять собі солодку позицію й будуть відповідні до неба, то сим вони показують, що вони іще недорослі. Вони ошукують себе, думаючи, що такий напрям веде до духовного збудовання. Віра, любов до праведности, й молитва—се все є потрібне, та жадний Християнин не може бути без них, слухати чистоти в думці й в ділі, із бажання служити й приподобатись Богу,—цілком у домі. Але всі ці річчї не є вистарчаючі. Тільки в час на се, щоби дістати совершенну мудрість, цю, й витворити в собі бажання душі, що не

волю Божу, є марнованням часу. Хто так робить, той подібний до слуги, котрий має бажання чинити волю свого пана й котрий трапить час на розглянення свого серця, стараючись рішити чи він має або не має правдиве бажання служити. Він сидить і чекає на нагороду служби, щоби вона прийшла до нього, й, коли вона прийде, тоді він прибирає міну смирності й каже: Чи я дійсно є відповідний чинити її? Лучше, я дам комусь іншому, щоб він виконав її. Ним він рушиться, то він перше чекає на якийсь знак від Господа чи Він бажає його, замість студіювати Слово Боже й довідуватися яка є воля Всевишнього. Він чекає на знак, замість пильно студіювати Слово Боже, щоби пізнати, що Бог давно приказав своїм людям виконати в останніх днях. Такий слуга є безкорисний; він ошукує себе, віруючи, що все, що Господь вимагає від нього, то се щире бажання очистити себе й мати поверховну побожність. Послідувачі Ісуса Христа не можуть отримати звершення, если вони будуть стояти при початкових принципах, але через прийняття відвічальностей дорослого чоловіка, і через енергічне виконання тогож. — Жид. 5: 12-14; 6: 1-3.

*Хто думає, що бажання чистоти, й роздумування й молитва, є доказом звершення послідувачів Ісуса Христа, такий показує, що він був захоплений ворогом і заколиханий до снання. Уже прийшов найвищий час, коли всі Божі признані слуги на землі мусять бути одноі думки у виконанню волі Божої яку Він об'явив у своїм Слові. Таке звершення не могло взяти місця аж по приході Господа до храму Єгови й зібрання вірних до Нього. Перед тим часом тодішня об'явлена правда не була вистарчаючою, щоби принести церкву до повної єдності думки й ділання. Тепер прийшов час війни, й Бог зібрав свої сили під провідництво Христа до останної битви. Отже прийшов час діяльності й чужання.

*Останку була приписана часть в тій війні, а ся часть є проголошувати чесноти Бога Єгови підчас коли армія ступє до битви. Всі з останка тепер мусять стояти рамя в рамя й боротись за своїх братів. (Неем. 4: 14; 2 Тим. 2: 3, 4) Не є се час на сварню та незгоду, а час на цілковитий спокій й гармонію в армії Господній; й всі, що отримають признання Боже, мусять стояти сильно разом і виконувати свої задачі як вірні воїни Господні. Діяльність сих вірних приносить страх в серця ворога й в той самий час заохочення для вірних Господніх. (Псал. 124: 28) Такі не знають страху, тому зроблять лише в умах самолюбних. Хто цілхвалити і хвалився Господу, той не боїться жадмає вічного життя, але з відвагою виконує свою

задачу, як правдивий мужина. Сей стан Божого народу є представлений в пророцтві Ісаї через клясу вірних, котрі були очищені жаріючим углем з жертвника й котрі опісля почули голос Господень, котрий сказав: "Хто піде нам?" й котрі зараз відповіли: "Ось я, пошли мене!"

*Сталося се по приході Господа до храму, десь около 1922 р., що Божий нарід зачав будитись і брати на себе прекрасні шати війни, о які постарався Господь. Тоді останок міг побачити себе, що він є злучений з Христом Царем в роботі, яка мала бути виконана в честь Єгови. Теперішня правда, яка була відкрита вірному останку в храмі, навчає їх, що останкови припоручено свідоцтво Ісуса Христа, й що вони мають приказ даний Єговою промовляти в ім'я Його помазаного Царя, Ісуса Христа, котрого він посадив на престолі. Тепер кожний в храмі прославляє Бога. (Пс. 29: 9) Отже, останок становить нарід котрий звіщає про чесноти Єгови. Той останок був представлений через царя Давида, й тепер він є провідником пісні, яка є записана в Псалмі сто сорок п'ятій. Члени останка тепер співають в честь предвічного Царя й велико возхвалять Його велике ім'я.

В ХРАМІ

*Останок або слуга кляса є тепер в храмі й уважається колективно як одно тіло. Ся кляса бачить великий привилей голосити слово й ім'я Єгови, й се що вона виконує щодень і з радости. Віруючи, що Бог прийняв їх за свого "слуги" в Його олюбленім й помазанім Сині, і постановивши бути вірними, останок не вагається сказати, що він буде прославляти Єгову по віки. "Вознесу тебе, мій Боже, й царю, й буду прославляти ім'я твоє по віки. Що дня буду величати тебе, й ім'я твоє хвалити по віки. Великий Господь і вельми достойний хвали, й величче Його не дослідиме." — Пс. 145: 1-3.

*Інші писання також попирають заключення, що старозавітні мужі, котрих Господь зробить князями або володарями по всій землі, повернуть нім останок буде забраний з землі. Нове сотворіння є один рід Господа Бога, а князі будуть другий рід. Отже псалміста каже: "Рід перед родом прославить твою твою, й звістити про могучі діла твої." — Пс. 145: 4.

*Нема найменшого сумніву, що коли ті князі будуть привернені назад на землю, то вони дальше будуть співати піснь в честь імени Єгови й переймуть ту пісню, яку останок зачав співати й будуть продовжати її по віки. Если ми віруємо в Слово Боже, тоді докажм се нашим ділом. І се, що останок робить, і

писання здається ясно показує, що між останком а вірними князями землі буде безпосередня конекція.

¹⁴Останок є тепер зєднаний в одно тіло, й говорить в імя Царя до Єгови: "Розкажу про пишну красу величчя твого, й про чудеса твої, будуть говорити про силу страшних діл твоїх, а я звіщу про великі діла твої. Вознесуть пам'ять за велику благість твою, й піснями прославлять справедливість твою."—Пс. 145:5-7.

¹⁵Тут бачимо виразу виражену волю Божу відносно останка. Ніхто не може належати до останка, хто відмовляється або не хоче користати з нагоди співати в честь Його. Час хвалення вже зачався й ніколи не скінчиться. Останок тепер виконує сю роботу на землі розказуючи людям про славу й честь і маєстатність Єгови; про Його чудову роботу; й про Його страшні діла, які Він виконає проти ворога, й про недослідиму величність Єгови. По приході Господа до храму Єгови, Він постарався о знаряд для виконання сеї роботи, як н. пр. о радіо, друкарні й інші машини, котрим то знарядом останок тепер орудує. Окрім Товариства, нема іншої організації на землі, щоби виконувала роботу в Його імя й на Його честь. Се не хвальба чоловіка, а заявлення правди в імені Бога Єгови й Царя Його.

¹⁶Той "слуга" знає, що вість правди, коли буде розголошена, принесе певні наслідки, тому що люди вже починають слухати її. Почувши про доброту Божу, в людях витворюється бажання пізнати більше Його. Пророк каже: "На ймя ж і науку Його вповати муть острови." (Ісаї 42:4) Очевидно, тут говориться про вязнів, котрі, почувши про доброту Божу від того "слуги", будуть бажати звернутись до Господа й будуть бажати більше пізнати Його волю. Ся псалма не указує, що любимці Бога будуть давати свідомство кожний з окрема, але се значить, що свідомство буде дане через одного, с. т. через "Його ноги", Христа, котрого пророк описує "що загарні ноги на горах." Для того тут бачимо мову в числі єдиним, а іменно, "Вознесу тебе мій Боже."

¹⁷В сім часі не може бути між Господнім народом жадного розламу. Той нарід мусить бути один. Всякий, що противиться роботі Божого останка, той противиться Богу. Тепер до останка сказано: "Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій, певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і друзів моїх скажу: мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю."—Пс. 122:7-9.

¹⁸Незгода й сварня між народом Божим не повинна мати місця; а хто спричиняє такий клопіт, того напевно ангел Господень зараз відлучить геть. (Мат. 13:41) Армія Господня

мусить поступати в єдності, неначе фаланга, й то без жадного вагання або звернення на бік. Если ворог старається засіяти боротьбу або незгоду у котрім будь зборі, тоді нехай кожний, що любить Бога, відложить всяке самолюбство, розгляне корінь лиха, й відкине його, й нехай мир знов запанує, если він хоче затримати те, що має. Неможливо бути в гармонії з тією піснею, хіба що вся громада буде триматися разом.

¹⁹Виразний голос приказу Господнього мов дзвін нині кличе до "слуги": "Виставте знамено народам!" (Ісаї 62:10) Сей прапор мусить піднести через голошення людям правду про Єгову. Диявольські духовні агенти обманювали людей й нанесли зневагу на імя Боже. Сі безбожні й фальшиві пророки називали себе представителями Бога й казали, що пошести й нещастя й інші горя, які впали на людей, є послані від Бога, тому що люди занедбали свої обов'язки зглядом церков і за се їх чекає ще гірша судьба чим теперішня. Такою наукою вони цільми зневажають Боже імя. Проти сього останок або слуга Божий тепер виступає й каже до людей: "Господь ласкавий й милосерний, до гніву повільний й милостю великий. Господь благий до всіх, і милосерде по над усі діла Його."—Пс. 145:8,9.

²⁰Правда наче вино: вона веселить серце й помагає людям побачити те, що Бог заховав для них, і вони будуть радуватися. Тепер Божий "слуга" має привилей розказувати людям чому панує на землі зло й несправда, а іменно, що се спричинив Сатана своїм бунтом, і що незадовго Бог цілковито знищить Сатану й його організацію, й очистить імя своє од всякої зневаги, й тоді люди побачуть Його доброту до синів людських. Єгова був повільний з своїм гнівом проти лукавих, але тепер прийшов час і Він негайно знищить їх.

²¹День визволення вже прийшов, і кожний, хто вірує в се, той мусить співати пісню (визвольну). Люди мусять почути про доброту й любов Божу, щоби всі люди доброї волі були потішені й побачили, що всі послухні будуть мати нагоду отримати вічне життя й благословенства. Останок "слуги" мусить провідничити в сій роботі голошення про чесноти Єгови. "Останок" йде на переді й провадить людей до царства.

²²В сім часі останок не має причини тересувати неспівом відносно волі Божої. Отже вони не моляться й не шукать волі Божої, бо вони знають її. Бог подвійно виділяв правду на умі свого "слуги", бо вложив уста ті слова, що виражують волю Божу, а в слуга є діло рук Єгови, й тому він сповідає хвалу тебе, Господи, всі твої дива будуть

праведні твої люди прославлять тебе. Будуть розказувати про величчє царства твого, й проповідувати про силу твою, щоб явити дітям людським потужні діла його, й пишну славу царства його. Царство твоє, царство всіх віків, і влада твоя через усі роди."—Пс. 145:10-13.

²² "Той слуга" говорить про славу царства Божого й розказує про незміриму силу Його. Чому він робить це? Тому щоб освідомити синів людських і показати їм Його могутчі діла й славу величності Його царства. Той "слуга" буде дороговказ для людей, щоб вони знали дорогу до визволення й життя.

²³ Під сатанським злим правлінням володарі всіх народів гнобили людей, й многи народи й царства виростили й опісля знов падали. Тепер всі народи землі злучились, щоб затримати свою силу, й своїми воздушними кораблями й іншими страшними знаряддями до знищення, страшать людей, щоб вони думали, що сила Сатани не має границь, і що його організація є незнищима. Останок тепер мусить розказувати людям, що незадовго вся організація Сатани впаде. Останок мусить голосити, що царство Бога Єгови є віковичне царство й буде існувати по всі роди. Це є радісна новина для самого "слуги", й вона мусить бути розголошена для всіх людей. Наплив правди вже зачав зростати, й нічого тепер не стримає його.

²⁴ "Останок" складається з земських сотворінь і кождий з них має несовержений організм. Ніхто із них своєю силою не може зробити щось совершенно: кождий з них робить помилки й часто спотикається й стає дуже знеохочений. Отже привилей святих його, з котрих складається останок, є потішати один другого, що "Господь піддержує всіх падаючих, і підносить всіх похилившисься."—Пс. 145:14.

²⁵ Єгова піддержує свого останка за руку й надає йому цілковито впасти. Всі дороговказні обітниці були написані наперед, каже богодухновенний апостол, для потіхи Божого народу в день у котрім ми тепер живемо. Будучи піднесені й відсвіжені й потішені Господом, всі з кляси того "слуги" підносять свої серця й голос і разом співають: "Очі всіх на тебе споглядають, і ти даєш їм свого часу й силу. Ти живеш, як котре бажає. Господь справив у всіх дорогах своїх, і благий у всіх тим, що йдуть по них."—Пс. 145:15,17.

Той "слуга" виражує свою вдячність і прихильність до Єгови, щедро дбає о їх поміч, потіху й спасіння. Той "слуга" має привилей розповідати про ці добрі річі всім тим, що мають хвалити і дякувати їм, що Бог розпросторить їм вічне життя.

свою доброту для всіх тих, що бояться Його й служать Йому. Отже почасти він каже до слухачів: "Він сповняє бажання тих, що бояться його; чує благання спасає їх."—Пс. 145:19.

²⁶ Коли "слуга" поступає вперед у виконанню обов'язку давання свідоцтва, то він має глибше виробити свої власної відповідальності. Господь довірив в руки "слуги" облігацію голошення цих правд людям тепер, і "слуга" не має відказатись своєю відповідальності.

РОЗЛУЧЕННЯ

²⁷ День суду вже прийшов і поступає вперед. Всякий, що зробив угоду з Богом чинити Його волю, є тепер суджений. Наслідок цього є, що всі ті, що зробили угоду, є розділені на дві виразні кляси. В многих случаях Ісус пророкував про сей розділ і заявив, що у своїй часі Він пішле ангелів, котрі зроблять роботу розділення. Із многих важних лекцій які навчав Ісус, то здається, що найбільше світло кидає в сім часі приповідь про виноградину й її віття. Звіт з 1930 фінансового року показує, що в тім році число, яке відпало з рядів посвячених, забрали їх місця інші. Наслідки були такі, що число дійсно активних робітників не зменшилось, а ті, що осталися, стали сильніші. Це доводить, що живемо в часі суду, й що рука Господня не стала коротша в виконанню Його роботи.

ОЧИЩЕННЯ Й ВИДЛУЧЕННЯ

²⁸ Ісус представив себе яко правдива виноградина, а ті, що в Йому, яко віття, а Єгови, як великого Виноградаря. Тоді Він сказав: "Кожду вітку в мене, що не родить овочу, відтинає її, а кожду, що родить овоч, обчищає її, щоб більш овочу родила." (Йоана 15:2) Його слова тут ясно показують, що є дві кляси вітей: Одна, що буде цілковито відтята, тому що не приносить плоду; а друга, буде очищена, щоб ще більше приносила овочу.

²⁹ У вісімдесятих Псалмів, жидівський нарід є описаний мов виноградина, що була взята з Єгипту й посаджена через Господа й котра розвинулась у розкішну виноградину, а китиці її розлягались по всім краю аж до моря. (Пс. 80:11) Ісус сказав, що віття які приносять овочі будуть очищені, щоб приносили більше овочу. Сей процес очищення заледви чи можна назвати такі річі, як забрання від когось майна, або позиції у світі, або забрання когось із родини, як сю справу загально розуміти. Тут мусить бути глибше значіння. Дивлячись на ту приповідь у світлі теперішньої правди, то здається, що ті слова відносяться до приходу Господа до Його храму.

³⁰ Дальше Ісус сказав: "Вже ви чисті через слово, що я глаголав вам." (Йоана 15:3) Грець-